

דגמה 1

"בוא אתי לדוג, " בקשתי מחברי ערן. "מדוע אתה צריך חבר כשאתה דג?" שאל ערן, "זה הרי לא מחייב מאמץ גופני, אתה סתם יושב ומחכה שיקפץ איזה דג, לא?" המשיך ושאַל. "בכל זאת, " ענית "טובים השנים מן האחד. " מי יודע, אולי יקפצו שני דגים? חשבת בלבי.

דגמה 2

"בימינו לא כלם מקימים את הדבר 'כבוד את אביך ואת אמך', " אומרת לנו המורה דפנה. חשבת על מה שאמרה המורה, ואני חושבת שהיא צודקת. אנחנו אוהבים כשההורים נותנים לנו וקונים לנו, אבל לא תמיד אנחנו נותנים בחזרה. נכון שאין לנו כסף לתת, אבל אנחנו יכולים לכבד, וזה לא עולה כסף.

(כתבה שיר מכתה ב1)

ד. בטויים מיחדים

להתיר את הרצועה = לשחרר את הרצועה.

הפלב נפל לבור פי התרנו את הרצועה.

אפס מעשה = ללא מעשה.

הם ישבו שם באפס מעשה.

סעד את לבו = אכל.

העובדים סעדו את לבם לאחר שסימו את העבודה.

להשכים עם הנץ החמה – לקום מקדם.

השכמנו עם הנץ החמה, ויצאנו לדרך.

הנד שוגה = אתה טועה.

הנד שוגה כשאתה אומר לי להחזיר מפות.

לְהַבִּיעַ עֲמֻדָה = לומר את הדעה.
 אָנִי מְצַפֶּה שְׁכַל אֶחָד יִבִּיעַ אֶת עֲמֻדָתוֹ בְּעֵינָיו, וְאַחַר-כֵּן גַּחְלִיט.
הַמְלָה = הרבה רעש.
 לְאַחַר הַמְלֵת הַבֶּקֶר יִכְלְנוּ לְהִתְפַּנּוֹת לְעֵינֵינוּ.
שֵׁטַח רָחֵב יָדִים = שֵׁטַח גָּדוֹל.
 הַסְפָּרִי בְּרַמַּת גֵּן מִשְׁתַּרְע עַל שֵׁטַח רָחֵב יָדִים.
חֶסֶר אוֹנִים = לֹא כוֹחַ וְיִכְלֵת תְּגוּבָה.
 הוּא נֶפֶל וְשָׁכַב שֵׁם חֶסֶר אוֹנִים.
 לְהַגִּיעַ לְעֵמֶק הַשְּׁוּהָ = לְהִתְפַּשֵּׁר, לְהִסְכִּים.
 הֵם הִתְנַפְּחוּ וְלֹא הִצְלִיחוּ לְהַגִּיעַ לְעֵמֶק הַשְּׁוּהָ.
כְּמוֹ חוֹמַת נְחֹשֶׁת = חֲזָק.
 הֵם הִתְנַגְּדוּ וְלֹא זָזוּ מִשָּׁם, נִתְּנוּ יָדִים וְהִפְּכוּ לְחוֹמַת נְחֹשֶׁת.
דְּמָעוֹת תַּנְיִן = דְּמָעוֹת לֹא אֲמִתִּיּוֹת.
 אֵל תִּתְּרָגְשׁוּ מִהֶבְכִי שְׁלוֹ. דְּמָעוֹתַי הֵן דְּמָעוֹת תַּנְיִן.
לְשִׁים עֵין = לְהִשְׁגִּיחַ.
 אֲמָא אֲמָרָה לִי לְשִׁים עֵין עַל אַחוֹתִי, כְּשֶׁהִיא יוֹצֵאת.
עַד תָּם – עַד הַסּוּף.
 הֵם סִימוּ אֶת הָאֲרוֹחָה עַד תָּם.
 1. כְּתָבוּ מִשְׁפָּטִים לְבְטוּיִים.
 2. כְּתָבוּ סְפּוּר קָטָן, וְהִשְׁתַּמְשׁוּ בְּשָׁנֵי בְטוּיִים.

